

РЕШЕНИЕ

№ 7249

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11241** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Василева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Нисим 1891“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], подадена чрез процесуалния представител адв. Л. П., срещу решение № 2124 от 11.06.2025 г., постановено по НАХД № 17394/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 129 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 794451-F791766, издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ (ГДФК) при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1300 лева, на основание чл. 185, ал. 1 от Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. С отделен диспозитив съдът е осъдил касатора да заплати сумата от 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение. С касационната жалба се твърди неправилност на решението. Излагат се съображения свързани процесуални нарушения при издаването на наказателното постановление. Твърди се, че съдът е постановил решение, което противоречи на обективно събраните доказателства. Иска се от съда да отмени постановеното съдебно решение. Претендира се и присъждане на разноски. Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГДФК при ЦУ на НАП, в откритото съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Й., която изразява становище за неоснователност на касационната жалба и претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение. Прави и възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ю., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият IV-ти тричленен касационен състав на Административен съд София - град, намира касационната жалба, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството пред Софийския районен съд е било образувано по жалба от „Нисим 1891“ ЕООД срещу наказателно постановление (НП) №794451-F791766, издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГДФК при ЦУ на НАП, с което на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 1300 лев, на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

С обжалваното решение № 2124 от 11.06.2025 г. по НАХД № 17394/2024 г. Софийски районен съд е потвърдил оспореното НП, като с отделен диспозитив съдът е осъдил касатора да заплати сумата от 100 лв., представляваща разности за юрисконсултско възнаграждение. За да постанови този резултат съдът е приел, че АУАН-а и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидените за това срокове и в установената писмена форма. Приел е за спазени и изискванията на процесуалния закон - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като се е мотивирал, че не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По отношение на приложението на материалния закон СРС е приел, че административно - наказващият орган е го е приложил правилно. Посочил е, че съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС съществува задължение за субекта на отговорността да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговския обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискалното устройство. С оглед доказателствата по делото според съда това задължение към момента на осъществяване на покупката и заплащане на стойността на същата не е изпълнено. Следователно като не е издаден фискален бон или касова бележка от монтираното и въведено в експлоатация фискално устройство в работен режим, субектът на отговорността е осъществил конкретното административно нарушение. Обсъдено е и, че тъй като е ангажирана отговорността на юридическо лице въпросът за вината не следва да се обсъжда.

СРС не е споделил становището на жалбоподателя, че случаят може да бъде квалифициран като маловажен.

Изложеното е мотивирано въззивният съд да постанови оспорения понастоящем правен резултат.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не са допуснати нарушения, които да съставляват основания за отмяна.

Въззивният съд е изяснил фактическата обстановка по делото, която не е необходимо да се преповтаря от касационната инстанция, обсъдил е възраженията и относимата правна уредба.

При постановяването на решението си е спазил материалния закон и не е допуснал нарушение на процесуалните правила.

Съдебното решение е постановено при пълно изясняване на всички относими обстоятелства.

Законосъобразни са изводите на съда за формална и материална законосъобразност на процесното НП №7 94451-F791766, издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГДФК при ЦУ на НАП. Същото отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и не са налице допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. Правилно СРС е мотивирал извода си, че АУАН-а и оспорваното наказателно постановление съдържат всички изискуеми от закона реквизити, нарушението е описано ясно и конкретно, като му е дадена

съответна правна квалификация. В тази връзка неоснователни са възраженията направени от касационния жалбоподател, че съдът не е обсъдил изложените от него аргументи в жалбата му до съда.

НП е издадено в съответствие с материалния закон, след като е доказано извършването на описаното в него нарушение при правилното му квалифициране по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

С оглед събраните в хода на съдебното следствие доказателствени материали от въззивния съд, съдът правилно е стигнал до извод, че в случая е извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, което се санкционира съгласно разпоредбите на чл. 185 от ЗДДС. Правилен е и изводът му, че в случая санкцията следва да бъде наложена по основния състав на чл. 185, ал. 1, предложение второ ЗДДС. Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка. За да е налице съставомерност на констатираното деяние е необходимо единствено да не е бил издаден фискален бон, след извършване на покупката и заплащане на цената, което обстоятелство е доказано в хода на производството пред административнонаказващия орган.

Нарушението, правно квалифицирано по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Един от критериите за определяне на дадено деяние за маловажен случай е именно липсата или незначителността на вредните последици от него. В настоящия случай нарушението е с формален характер и законът не предвижда като част от състава му настъпването на вредоносни последици. Макар да не е резултатно, всяко нарушение, свързано с регистрирането и отчитането на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, следва да се преценява на плоскостта на защитения обществен интерес по ЗДДС и да се характеризира с висока степен на обществена опасност. В този смисъл извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Това, че нарушението е извършено за първи път е отчетено при определяне санкцията в размер близък до минималния, като е взето предвид и, че при една и съща проверка са установени и други нарушения на данъчното законодателство.

По тези доводи обжалваното решение е правилно и същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед разпоредбите на чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, направеното от процесуални представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, като същото следва да бъде определено в размер на 66,47 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2124 от 11.06.2025 г., постановено по НАХД № 17394/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129 състав.

ОСЪЖДА „Нисим 1891“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 66,47 (шейсет и шест евро и четиредесет и седем евроцента) евро, представляваща

разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: